

Auka

Saulá speid, tik korsta, jauka.

Klusums. Vieja navar just.

Zorā lopa, vōrpa laukā

Nazaleigoj, napakust.

Bet raug: mōkūni tī mōcās,

Zylūs padebešūs maun,

Sauli aizsadz. Viejš solts sōcās,

Mōkūņus iz prišku raun.

Mōkūni klōt... Auka, auka!

Zibšni laistōs, pārkiunš grauž.

Vātra celās, vysu slauka,

Jumtus plieš i kūkus lauž.

Leits lej. Lasis lūgā sytās.

Grōvūs iudinš krōkdams skrīn.

Mōja brakš, brakš ākys cytys

I ai brīsmom vysus sīn.

Trūksni sacel, pārkiunš sperūt:

Zibšņu jūstys krystojās;

Kļovs tá skombōs, gunái čerūt;

Tōļōk škiunš jau līsmojās!..

Saimá kreit pret bil̄di svātu,

Lyudzās svātam Ontonam,

Lai nu nalaimis glōb sātu —

Sorgoj dzeivi zemnikam...
Auka pliešās, šņōcūt, kaucūt,
Leits nu augšys spanim gōž;
Vātra gaudoj vysu jaucūt,
Tod iz cytu zāmi drōž...
Pōrskrīn nagaiss. Klusums celās.
Otkon mīls speiđ saulis stors.
Pļovōs, līkņōs mygla velās.
Vōrpa duš i nakusť zors.
Otkon rōma dusa stōjās.
Aukys brīsmys izgaist, rymst;
Dobā priks i svaigums klōjās,
Tai kai jauna dzeivá dzymst.

*

Godōs, mýsu dzeivis auka
Plūsōs, trūkšņoj, šņōc i skaņ.
Godōs, draugu škir nu drauga,
Svešōs molōs kotru dzan.
Bet laiks, skrīnūt, aiznas auku.
Otkon sirdīs mīru smeļ,
Draugi korsti bučoj draugus —
Otkon viņu dzeivá zeļ.

«Rokstu krōjums-1» 1940.g.